

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/210/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203714
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612203714.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č.14, IČO: 45535108, zastúpeného V., s.r.o., so sídlom v X., P. č. XX proti odporkyňi Q. L., bytom v L., B. č. XXX/XX, za účasti: C. Z. so sídlom v U., L. č. XX, IČO: XXXXXXXX, ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, zastúpeného JUDr. Y. W., advokátom so sídlom v S. G., o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 12. novembra 2012, č. k. 5C/60/2012-87, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie sumy 149,73 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 149,73 eur od 28.08.2009 do zaplatenia zastavil. V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyňi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 58,42 eur na účet JUDr. Y. W., advokáta so sídlom v S. R., B. F. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že na základe vykonaného dokazovania návrh navrhovateľa po čiastočnom zastavení konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a odporkyňa rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ tým, že vzal návrh na začatie konania čiastočne späť, v tejto časti procesne zavinil zastavenie konania, a vznikla mu povinnosť uhradiť trovy konania, súčasne vo zvyšujúcej časti bola vo veci úspešná odporkyňa, ktorej v tejto časti vzniklo voči navrhovateľovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Kumuláciou týchto dvoch princípov vzniklo odporkyňi voči navrhovateľovi právo na plnú náhradu trov konania. Odporkyňa však žiadne trovy konania nežiadala nahradiť (č.l. 83 spisu), preto jej súd náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. O trovách konania vo vzťahu navrhovateľ a vedľajší účastník na strane odporcu rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Nakoľko čiastočné zastavenie konania procesne zavinil navrhovateľ, resp. vo zvyšnej časti uplatnenej sumy bol zamietnutím návrhu neúspešný, právo na náhradu trov konania vzniklo odporkyňi, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva obmedzenie vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia.

Vzhľadom na to, že námietky, vznesené v konaní vedľajším účastníkom na strane odporcu, viedli v konečnom dôsledku k čiastočnému späťvzatiu návrhu a vo zvyšujúcej časti bol návrh zamietnutý z argumentačne čiastočne obdobných dôvodov, ako ich vzniesol vedľajší účastník na strane odporcu, jeho náklady, vynaložené na právnu pomoc, považoval súd za vynaložené účelne. V prejednávanej veci preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vzniklo právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnych služieb - 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 21,58 eur spolu s režijným paušálom v sume 7,63 eur a 2. vyjadrenie k návrhu v sume 21,58 eur, spolu s režijným paušálom v sume 7,63 eur, spolu trovy konania vedľajšieho účastníka v sume 58,42 eur, ktoré je navrhovateľ v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka vo vzťahu k navrhovateľovi, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázal na ustanovenie § 142 O.s.p., podľa ktorého jedným z predpokladov, potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania, je aj účelnosť trov, vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť stotožnil s pojmom nevyhnutnosť a trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nepovažoval za nevyhnutné, potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na svoje tvrdenie poukázal na Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica 17Co/91/2012. Ďalej poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie, založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam tým, že v konaní nemusí preukázať právny záujem na výsledku sporu. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Navrhovateľ nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu. Spochybnil účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania tým, že sám neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, ale ju poskytol prostredníctvom advokáta, za ktorého služby žiada priznať trovy právneho zastúpenia. Poukázal na to, že združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastníci hromadne vstupujú do súdnych konaní automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na túto skutočnosť poukázal aj Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012. Mal za to, že vedľajší účastník do konania nevniesol žiaden prínos, keďže nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadnúť z úradnej povinnosti. Ďalej uviedol, že činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím štátnej dotácie a priznaním náhrady trov konania by bola dvakrát hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa, alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania neprizná a zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadрили.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka vo vzťahu k navrhovateľovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporkyňi zaplataenia istiny vo výške 248,95 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa čiastočne napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplataenie sumy 149,73 eur s úrokmi z omeškania zastavil a v zvyšujúcej časti návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyňa mala vo veci plný úspech. Preto v zmysle § 146 ods.

2 veta druhá a §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Odporkyni súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia, priznal v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá a § 142 ods. 1 O.s.p., keď zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplývajú obmedzenia vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom.

Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa jeho názoru vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, a preto vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia boli účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporkyne. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 10.10.2012 a doručil súdu písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Odvolací súd zároveň v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku a v celom rozsahu sa stotožňuje s týmito odôvodnením.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka vo vzťahu k navrhovateľovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.